

Kommissarien Verner Berggren har vid samtal på polishuset den 5 mars 1987 lämnat följande kompletterande uppgifter

Han anlände till SBC troligen omkring kl. 01.15 den 1 mars 1986, dvs cirka två timmar efter mordet. Efter kontakt med och information av Koci, som då uppehöll sig nere hos radiooperatörerna i den s.k. hästskon, gick Berggren till ledningsrummet där Welander och Sandström då fanns. Han pratade därvid något med dem mellan alla inkommande telefonsamtal. Det var inte fråga om någon direkt ordergivning från Welanders eller Sandströms sida utan mera ett allmänt pratande om vad som skulle göras. Berggren tog bl.a. upp frågan om varför det inte hade sänts något rikslarm. Innan han tog upp den saken i ledningsrummet hade han troligen talat med Koci om larmet och därvid fått klart för sig att man tydligen hade ansett att signalementet på gärningsmannen var för dåligt och att det då inte var meningsfullt att skicka ut ett larm. Berggren tillsåg då att Rimborn, som uppehöll sig på Sabbatsbergs sjukhus där han bl.a. talat med Lisbeth Palme, kallades upp till SBC för att lämna de signalementsuppgifter han hade fått fram. Rimborn inställde sig därefter i ledningsrummet och redogjorde för vad Lisbeth Palme hade berättat. Efter den redogörelsen beslutades det att ett rikslarm skulle skickas ut och att Welander skulle stå för beslutet. Berggren gav då Rimborn i uppdrag att tillsammans med den vid tillfället tjänstgörande assistenten i fjärrskriftavdelningen Christina Johansson skriva ut och sända rikslarmet. Vanligtvis brukar den för rikslarmet ansvarige tjänstemannen även svara för utformandet av det eller, om detta gjorts av annan tjänsteman, ta del av texten. Berggren kände dock inte till huruvida Welander i detta fall såg texten innan larmet sändes. Själv hade Berggren inte något minne av att han såg texten.

Utan att bli tillsagd påtog sig Berggren att vara någon form av sambandsman mellan Koci och de som satt i ledningsrummet. Koci fick nämligen in en hel del uppgifter som rörde mordet, varför det var angeläget att dessa uppgifter snarast vidarebefordrades till ledningsrummet.

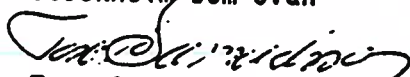
5 kap 1 §
SBC-protokoll

Beträffande befäls- och ansvarsförhållanden i SBC i situationer där högre polisbefäl kallas dit uppgav Berggren följande. Enligt praxis tar tillkallat högre befäl automatiskt över ansvaret för det ärende som föranlett tillkallandet, såvitt befälet ifråga inte uttryckligen förklarar att ansvaret ska ligga kvar hos den vakthavande kommissarien. I det föreliggande fallet var Berggren av den uppfattningen att det var Welander som hade ansvaret för ledningen av spaningarna m.m.

Berggren tog inte del av det protokoll som Brolund förde. Han tog för givet att i varje fall hade gått ut till samtliga enheter inom Stockholms polisdistrikt.

I de fall där det måste organiseras bevakning av en brottsplats brukar vanligen vakthavande kommissarien i SBC kontakta vakthavande befäl i det vaktområdet där brottsplatsen är belägen och uppdra åt denne att svara för uppgiften.

Stockholm som ovan

Tore Samuelsson

Berggren har den 21 april 1987 tagit del av ovanstående promemoria och därvid godkänt den.

